

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag vieren wij het Hoogfeest van
Maria Tenhemelopneming.
U weet waarschijnlijk wel
dat de Tenhemelopneming van Maria
in de Bijbel niet als zodanig voorkomt.
Maar de traditie leert het ons wel:
de Tenhemelopneming van Maria.
Ik denk met een zeker voortschrijdend inzicht.
Namelijk, dat Maria niet is gestorven, maar insliep.
En dat engelen haar ten hemel hebben opgenomen.
Ik geniet altijd van het prachtige fresco
in de Maria Hemelvaartkerk in Heemstede
boven het hoogaltaar:
Maria die in de hemel wordt opgenomen.
En Jezus die Maria dan hartelijk verwelkomt
en zijn handen naar haar uitstrekt.

Ik vroeg mij af:
Wat betekent de Hemelvaart van Maria voor ons persoonlijk?
Weet u, wij worden helaas zo vaak geconfronteerd
met de dood.
En dan bedoel ik nog niet eens mensen die sterven.
Maar ik bedoel nu met name
allerlei manifestaties van de dood.
Dodelijke ziektes, dodelijke rampen.
Zo blijft het Coronavirus toch nog steeds een vreselijk virus
en beheerst daarom ook nog steeds
een groot deel van ons leven.
Of nu weer die ramp in Beiroet.
Dat zijn toch allemaal manifestaties van dood en vernietiging.
Ik ken mensen die nog maar nauwelijks naar de televisie
willen kijken.
Het wordt hun allemaal te veel.
Ze geven wel gul en graag aan goede doelen.
Maar al die beelden kunnen ze niet meer verdragen.

En daarom ben ik zo blij vandaag
met ons Hoogfeest van Maria Tenhemelopneming.
Iets positiefs.
Het laat ons namelijk zien wat de Bijbel ons ook leert.
Namelijk, dat het leven uiteindelijk sterker is dan de dood.
Je zou dat bijna wel eens vergeten.
Maar dat is de waarheid zoals wij die vinden
in Gods Woord.
Het leven is uiteindelijk sterker dan de dood.

En zo moest ik denken aan die heerlijke onbevangenheid
van kinderen.
Kinderen leven nog zonder enig besef
van de dood.
Dat is toch prachtig.
Ze weten zelfs nog niet eens wat de dood is.
Dat is de onbevangenheid van een kind.
Alles is nog volop leven.

En pas als ze wat ouder worden
komt er misschien eens een moment
dat ze een sterfgeval meemaken.
Maar daarvoor is alles rondom een kind
leven en nog eens leven.
Dat is toch heerlijk!

Ik denk dat wij als volwassenen die onbevangenheid
wel eens teveel kwijt raken.
Natuurlijk, we moeten als volwassenen
onze verantwoordelijkheden nemen.
We weten dat we in het verkeer goed moeten opletten
anders kunnen er ongelukken gebeuren.
Terecht moet je voor het rijden van een auto
tenminste 18 jaar zijn.
En als je ouder wordt moet je ook steeds meer
rekening gaan houden met je gezondheid.
En ga zo maar door.

Maar we kunnen daardoor ook wel eens
teveel uit balans raken.
Teveel het kinderlijke, onbevungen geloof kwijtraken.

Misschien wil het Hoogfeest van Maria Tenhemelopneming
ons dat weer leren.

Om dat kinderlijke geloof in ons hart
weer opnieuw te ontdekken.
Het evangelie van vandaag sluit hier dan ook
zo mooi bij aan.

Maria gaat op bezoek bij haar oudere nicht Elisabeth.
Twee vrouwen allebei in verwachting.

Maria mag Jezus als kleine baby in haar schoot dragen
en Elisabeth mag Johannes de Doper
als kleine baby in haar schoot dragen.

En ik kan me zo voorstellen
dat Maria dan aanklopt bij het huisje
van haar oudere nicht Elisabeth.
En als Elisabeth dan open doet
en als Maria haar dan hartelijk begroet,
dan staat er zo mooi geschreven:

*Zodra Elisabeth de groet van Maria hoorde,
sprong het kind op in haar schoot.*

Dat is bijzonder, hè.

*Het kind, dat is dus Johannes de Doper
sprong op in de schoot van Elisabeth.*

En Elisabeth werd vervuld van de Heilige Geest.

En dan roept zij uit met luide stem tot Maria:

*Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.*

Wat een prachtige ontmoeting van deze twee vrouwen.

En Maria antwoordt dan met het Magnificat.

Ook zo'n prachtige lofzang.

Je zou bijna kunnen zeggen:

Het kinderlijke geloof springt letterlijk op
in de schoot van deze twee vrouwen Maria en Elisabeth.

Het is alsof de kleine baby Johannes de Doper

en de kleine baby Jezus elkaar herkennen.
Weet u, de duivel wil dit kinderlijke, onbevungen geloof
in ons hart zo veel mogelijk vernietigen.
Ik gaf u net al twee voorbeelden:
Het dodelijke virus van Corona
en de ramp in Beiroet.

En dat is ook precies wat wij in de eerste lezing lazen.
Er verschijnt eerst een teken aan de hemel.
Een vrouw, die zou baren.
Wij denken dan aan Maria,
die het Kind Jezus in de wereld zal brengen.
Maar meteen zien we dan ook een draak.
En dan denken wij natuurlijk aan de duivel, het kwaad.
En deze draak heeft maar een doel,
dit kind te verslinden.
Precies zoals de duivel ook ons kinderlijke, onbevungen geloof
in ons hart probeert te vernietigen.

Maar op dit feest van Maria Tenhemelopneming
wil Maria ons helpen
om dat onbevungen geloof in ons hart,
dat kinderlijke geloof,
niet kwijt te raken,
en zelfs weer tot leven te wekken.

Natuurlijk hebben wij als volwassenen
ook allemaal onze verantwoordelijkheden.
Maar laten we nooit dat kinderlijke geloof in ons hart
helemaal kwijtraken.
Dat is wat de duivel maar al te graag zou willen.
Maar dat kinderlijke geloof is zo kostbaar.
Het helpt ons bij alle tegenslagen en moeilijkheden
om toch een diep, kinderlijk vertrouwen
te blijven houden in God onze Vader.
Laat daarom niemand u
dat kinderlijke, eenvoudige geloof afnemen!
Amen.